רב פפא said; he meant – רב פפא אמר לדידיה לא תימרון לאחריני תימרון You should not tell him, but you should tell others

OVERVIEW

תב פפא maintains that if the מערער tells the עדי מחאה not to give over the מחזיק not to give over the מחזיק, nevertheless it is a valid מחאה, since they can still tell others who will tell the מחזיק. Previously שמואל ruled that if the מחאה was made in the presence of people who cannot tell the מחזיק about the מחאה, it is not a valid מחאה. Our תוספות these two rulings are not mutually exclusive.

נראה לרבינו יצחק דרב פפא אית ליה שפיר דשמואל –

It is the view of the ר"כ that ד"ם may (even) agree with the ruling of שמואל -

- אמחאה בפני בני אדם שאין יכולין לומר לו ^{2} לא הויא מחאה בפני בני אדם שאין יכולין לומר לו ^{2} לא הויא שאין יכולים שאין מחחה שאין יכולין מיחה בפני בני אדם שאין יכולין לומר לו ^{2} שאין יכולין מחחה about the מחזיק about the מחאה, it is not a valid מחזיק.

תוספות distinguishes between the ruling of שמואל (that אהוי מחאה) and the ruling of ר"פ (where it is a מחאה):

- שמחזיק שם החזיק שם דהתם מיירי בחולה וזקן שלעולם לא ילך למקום שמחזיק שם For there (by שמואל) we are discussing a sick or elderly person who will never travel to the place where the מחזיק resides, therefore it is not a חזקה -

אבל הכא ילכו למקום המחזיק ויגידו לבני העיר ויאמרו לו והויא מחאה: However here (by מחזיק, where he (merely) told them not to tell the מחזיק, they can still go to the place of the מחזיק and tell the people of that city regarding the

_

¹ לח.ב.

² Seemingly this includes our case where he told them not to tell the מחזיק; they should be considered בנ"א שאין יכולין, where שמואל rules that it is not a מחאה. This would seemingly be in contradiction to אומר לום who maintains that even if he told them not to tell the מחאה, nevertheless it is a מחאה.

³ It would seem that הוספות in the הו"א assumed that (even though) ממאל does not require a מחאה מחאה, nevertheless, it is necessary that those who heard the מערער they have to tell the מחאה (but not others who heard it from them). This will assure the מחאה will react seriously to the מחאה and not assume that it is merely unfounded rumors.

⁴ In the מסקנא we can say that תוספות maintains that שמואל agrees with the concept of הברך הברא אית ליה, and it is not necessary that those who heard the מהאה from the מערער must tell the מחאה, but rather anyone who hears the מהאה (from others) can make a proper המאה . However if the מערער made the מחאה (only) in the presence of a מערער will certainly not make the מחאה בפני המחזיק told them not to tell anyone about this מערער הברא in which case it is not a מחאה (see א סוכ"ד אות א סונ"ד אות א משואל; (מוכ"ד אות א only in the same city of the מערער; however since the זקן וחולה will never go there, there is no הברך וכו' הברך וכו' one more in accordance with the words of תוספות . See מערער.]

מחאה, and the city people will tell the מחזיק, so therefore it is a מחאה even according to שמואל.

SUMMARY

שמואל (who maintains that a מחאה בפני זקן וחולה is not a מחאה), can agree that if he tells the עדי מחאה not to tell the מחזיק, it is a proper מחאה (since חברא אית ליה).

THINKING IT OVER

Why is it necessary for תוספות to insist that ממואל are in agreement? ^{5}

_

⁵ See נח"מ.